

Proslovy dvou křesťanů a dvou muslimů, které zazněly na shromáždění Za toleranci a mír mezi lidmi

SHROMÁŽDĚNÍ "ZA TOLERANCI A MÍR MEZI LIDMI"

21.2.2015 od 13:30 Staroměstské náměstí v Praze

pořádá křesťanská iniciativa Společně žít v míru a sdružení Konexe

Vážení přátelé,

na pozvánce na naše shromáždění vidíme dva lidi. Stojí vedle sebe a liší se vlastně vším - oblekem, barvou kůže, zřejmě i náboženstvím. Co je pro ně společné? Modlí se a trochu zvědavě a trochu nejistě po sobě pokukují. Vlastně si nejsou tak daleko. V pozadí vidíme sluneční záři a modré nebe - snad se na ně i příroda usmívá. A za hlavami obou modlitebníků je svatozář - umělec tím zřejmě vyjadřuje svou víru, že právě taková modlitba je vyslyšena, když se člověk modlí vedle druhých a současně podle své tradice. Ty druhé však neignoruje, má o ně zájem.

Na shromáždění za toleranci a mír mezi lidmi o to určitě chceme usilovat. Co je to však tolerance? Latinsky tolero znamená nesu, snáším. To je vlastně něco nepříjemného, když má člověk nést něco těžkého navíc. Mít vedle sebe někoho s jinými názory je alespoň zpočátku nepříjemné, protože se cítím nejistý. Jak celá věc dopadne? Apoštol Pavel nám k tomu radí (Gal 6,2): Jedni druhých břemena neste a tak plňte zákon Kristův. Kristus k tomu sám říká, že kdo opustí své jistoty - domy, pole, bratry, sestry, pro něj, dostane stokrát víc - a v přicházejícím věku život věčný (Mk 10,30 Mt 19,29). Tam, kde většina dokáže opustit své jistoty a naučí se menšinu v mnohém tolerovat, tam ji ta menšina obohatí mnohem více. To jsme zažili jako čeští evangelíci, kdy jsme byli nejdříve zakázáni a pak tolerováni. Už jako tolerovaní jsme se již naučili národu v mnohém sloužit. Nakonec jsme se jako rovnoprávní spřátelili i s tou neevangelickou většinou, i s našimi bratry katolíky. Už v nich nevidíme nepřátele, kteří nás utiskovali, ale přátele, bratry a spojence. Také cestu od přehlížení a obav k přátelství mezi muslimy a křesťany už mnozí z nás nastoupili - a věřím, že ještě mnohem více křesťanů i muslimů k ní ještě přijde. Tolerance se vyplácí!

(Mikuláš Vymětal)

Římanům 12: 15 *Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. ... 17 Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. ... 19 Nechtějte sami odplácat, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud.*

Matouš 5:4 *Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni. ... 10 Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.*

Pavel – inspirován Ježíšem – neříká: plačte jen s plačícími křesťany, bělochy, s árijci..., říká: plačte s plačícími. Plačte s plačícími, potěšujte trápené - bez ohledu na jejich vyznání nebo barvu pleti nebo příslušnost.

Český myslitel a obdivuhodný člověk Přemysl Pitter pomáhal mj. po válce německým dětem a byl za to nenáviděn. Dostával anonymní dopisy, že zaslouží smrt, když pomáhá těm německým bestím. Vztít vážně Ježíšova slova znamená nést břemeno nepochopení.

Také v dnešní době - 2000 let po té, kdy za tato slova Ježíše ochránci tzv. tradičních hodnot nenáviděli, vyvolávají tyto myšlenky také vlny nevole, i ve společnosti, která se často chlubí svým křesťanstvím, a tedy mírumilovností.

Přál bych nám, abychom se dokázali zamyslet a inspirovat myšlenkami, které Ježíš přinesl.

Ač je to v tomto kontextu zvláštní a nepochopitelné, Ježíšova slova v konečném důsledku mají moc přinést uzdravení, smíření, pokoj a lásku.

Přimlouvám se za to, abychom se nenechali ztročit strachem a nenávisí. Abychom uvěřili zvláštnímu biblickému poselství a vzkazu: Zj 2:10 Neboj se.

(Petr Turecký)

Vážení přátelé, mír s vámi.

S obavami sledujeme nárůst xenofobie a extremismu, paušálního odsuzování všeho takzvaně cizího či neznámého, šíření nenávisi cestou dezinformací, paušalizací a vytrhávání z kontextu. To vše může být podmiňováno strachem, neznalostí a dezinformovaností, někdy snahou zakrýt domácí problémy a odvést od nich pozornost nebo v jiných případech potřebou ventilovat extrémistické postoje a myšlení, které podle situace a momentálních nálad ve společnosti extrémisté namíří jednou proti Romům, jindy proti židům či muslimům, ale mohou je obrátit proti jakékoliv jiné menšině nebo lidem, kteří jsou v něčem odlišní. Naším cílem je naopak snížení napětí, zmírnění nenávisi ve společnosti a snížení její polarizace.

Pokud mohu mluvit za muslimy v ČR, je nás tu jen několik tisíc. Naprostá většina z nás usiluje o to, abychom se tu integrovali, nežili izolovaně a abychom byli České republice prospěšní. V boji proti terorismu a fanatismu jsme na stejné lodi, je to náš společný zájem a jsme jimi ohroženi stejně jako kdokoliv jiný. Stejně tak jsme proti nesnášenlivosti v jakékoli podobě, ať už je to rasismus, xenofobie nebo islamofobie. Jsme ohrožováni těmito dvěma extrémismy - fanatismem a islamofobií - současně.

Chceme tu žít v klidu a jsme pro dodržování českých zákonů. Ostatní posuzujeme podle toho, jak se chovají, nikoliv podle toho, jestli je někdo ateista, křesťan, buddhista nebo jiného vyznání. Korán nám přikazuje respektovat přesvědčení druhých a neurážet to, co jiní lidé uctívají.

Zlo má nejrůznější podoby. Nyní vidíme fanatismus skupin v severní Sýrii a Iráku, které se vydávají za muslimy. Je však mezi nimi i hodně zahraničních žoldáků a také nemuslimů. Nešťastný a dlouhodobý konflikt v Sýrii, který se také díky zájmům regionálních a světových velmocí nepodařilo ukončit a ani částečně vyřešit, tragicky postihuje místní obyvatele i do budoucích generací a jeho výsledkem je mimo jiné i vznik

extrémistických skupin.

Naše solidarita s trpícími by neměla být omezena jen na naše nejbližší a známé. Pokud můžeme pomoci, máme pomoci i za našimi hranicemi. Mimo jiné i proto, že tím pomáháme i sobě. Můžeme diskutovat o tom, co je účelnější, jestli podat pomocnou ruku uprchlíkům v místě, kde se nacházejí, nebo alespoň malou část z nich přijmout v Evropských zemích. Nemůžeme se však tvářit, že se nás konflikt za hranicemi Evropy netýká. Svět je příliš malý.

Na závěr chci poděkovat organizátorům tohoto shromáždění i vám všem, kteří jste přišli a podpořili tak myšlenky respektu k druhým, respekt k odlišnostem a snahu o harmonické a pokojné soužití mezi různými skupinami lidí.

Mír s vámi – as-salam alaikum.

(Vladimír Sánka)

Shromáždění „za toleranci a mír mezi lidmi“

Ráda bych začala svůj projev muslimským pozdravem míru – salám alejkum. Žijeme v době, kdy je velmi důležité, abychom se poznali a porozuměli si.

Bůh proto v koránu říká: „Lidé, věru jsme vás stvořili z muže a ženy a učinili jsme z vás národy a kmeny, abyste se vzájemně poznali...“ (Korán 49:13 – Komnaty). Bůh nás nabádá nejen k poznávání lidí, ale také k toleranci k ostatním náboženstvím: „Nepři se s vlastníky Písma, leda způsobem nejvhodnějším a pouze s těmi z nich, kdož nespravedliví jsou. A rcete „Uvěřili jsme v to, co bylo sesláno nám, i v to, co bylo sesláno vám, a náš Bůh a váš Bůh jedno jsou; a my do vůle Jeho jsme odevzdáni.“ (Korán 29:46 – Pavouk). Bůh nás také nabádá respektovat nevěřící: „Ó, vy kteří nevěříte! Uctívám, to co vy neuctíváte a vy neuctíváte, to co já uctívám...proto, vám vaše náboženství a mně mé náboženství!“ (Korán 109:1-3,6 – Nevěřící).

Na závěr bych ráda zmínila dva příběhy z tradice proroka Mohameda (mír s ním), první se vztahuje k židovi: „Pohřební průvod prošel před Prorokem (mír s ním) a on se postavil. Když mu bylo řečeno, že to byla rakev žida, řekl: „Není to živá bytost (duše)?“ (Vyprávěno Abdurrahmánem bin Abi Lailou, sbírka - Sahíh al-Bucháří). Druhý příběh, Prorok (mír s ním) řekl: „Kdokoliv zabije muahida (nemuslima žijícího pod muslimskou vládou) neucítí vůni ráje, i když jeho vůně lze cítit na vzdálenost 40 let (Vyprávěno Abdulláhem ibn Amrem, sbírka - Sahíh al-Bucháří).

(Nela)